

T?lo Kristovo

David Wilkerson July 29, 2002

Apoštol Pavel nás vyu?uje: „Vy pak jste t?lo Kristovo, a údové z ?ástky“ (1. Korintským 12:27). Potom ještě detailně říká: „Nebo jakož t?lo jedno jest a mnoho má úd?, ale všickni ti jednoho t?la údové, mnozí jsou, však jedno t?lo jsou: tak i Kristus“ (12:12).

Pavel nám vlastně říká: „Podívej se na své vlastní t?lo. Máš ruce, nohy, o?i, uši. Nejsi jen izolovaný mozek, nezávislý na ostatních údech. Stejně je to i s Kristem. Není pouze hlavou. Má t?lo, a my jsme zahrnuti jako jeho údy.“

Apoštol nás potom upozor?uje: „Tak mnozí jedno t?lo jsme v Kristu, a obzvláště jedni druhých údové“ (?íman?m 12:5). Jinými slovy nejsme p?ipojeni jen k Ježíši, naší hlavě. Jsme také navzájem spojeni jeden s druhým. Faktem je, že nem?žeme být p?ipojeni k němu, aniž bychom nebyli také spojeni s našimi bratry a sestrami v Kristu.

Pavel dovádí tuto myšlenku do konce slovy: „A chléb, kterýž lámeme, zdaliž není spole?nost t?la Kristova? Nebo jeden chléb, jedno t?lo mnozí jsme; všickni zajisté z jednoho chleba jíme“ (1. Korintským 10:16–17). Jednoduše řekneme, všichni jsme byli živeni stejnou stravou: Kristem, manou z nebe. „Nebo chléb Boží ten jest, kterýž sstupuje s nebe a dává život sv?tu“ (Jan 6:33).

Ježíš prohlásil: „Já? jsem ten chléb života... Já? jsem ten chléb živý, jenž jsem s nebe sstoupil... kdož jí mne, i on živ bude skrze mne“ (Jan 6:35,51,57). Představa chleba je tu důležitá. Náš Pán nám říká: „Když ke mně přijdeš, budeš vyživován. Budeš ke mně p?ipojen jako úd mého t?la. Tudyž přijmeš sílu z proudu života, který je ve mně.“ Opravdu, každý úd jeho t?la získává sílu z jediného zdroje: Krista, hlavy. Všechno, co pot?ebujeme, abychom vedli p?emáhající život, k nám proudí z něho.

Tento chléb je to, čím se odlišujeme jako údy jeho t?la. Byli jsme odděleni od zbytku lidí, protože jíme z jediného bochníku: Ježíše Krista. „Nebo jeden chléb, jedno t?lo mnozí jsme; všickni zajisté z jednoho chleba jíme“ (1. Korintským 10:17).

Některí křesťané však nechtějí být p?ipojeni k ostatním členům t?la. Rozmlouvají s Ježíšem, ale záměrně se izolují od ostatních věřících. Nechtějí mít nic dočinění s tělem, kromě hlavy.

Ale t?lo se nem?že skládat jen z jediného údu. Dovedeš si představit hlavu pouze s paží, která z ní vyr?stá? T?lo nem?že tvořit hlava samotná bez údů nebo orgánů. Jeho t?lo se skládá z mnoha údů. Jednoduše nem?žeme být sjednoceni s Kristem, aniž bychom nebyli sjednoceni také s jeho tělem.

Víš, nepot?ebujeme pouze hlavu. Pot?ebujeme celé t?lo. Jsme navzájem spojeni nejen pro naši pot?ebu Ježíše, ale protože pot?ebujeme také jeden druhého. Pavel říká: „A tak nem?ž? oko říci ruce: Nepot?ebí mi tebe, anebo op?t hlava nohám: Nepot?ebuji vás“ (1. Korintským 12:21).

Všichni si druhé části tohoto verše. Ani hlava nem?že říci ostatním údům: „Nepot?ebuji vás.“ Jak neuvěřitelné tvrzení. Pavel nám říká: „Kristus nikdy žádnému údu svého t?la neřekne: ‚Nepot?ebuji tě.‘“ Naše hlava se ochotně p?ipojuje ke každému z nás. A co víc, říká, že jsme všichni důležití, dokonce nezbytní k fungování jeho

t?la.

Tohle je obzvlášt? pravdou o údech, které jsou možná pohmožd?né nebo zran?né. Pavel zd?raz?uje: „Nýbrž mnohem více údové, kte?í? se zdadí nejmdejší v t?le byti, pot?ební jsou“ (12:22). Apoštol potom p?idává: „A kteréž máme za nejmén? ctihodné údy v t?le, ty v?tší ctí p?istíráme; a nezdobní údové naši hojn?jší ozdobu mají“ (12:23). Mluví o t?ch v Kristov? t?le, kte?í jsou nevid?ní, skrytí, neznámí. V Božích o?ích mají velkou úctu. A jsou naprosto nezbytní pro fungování jeho t?la.

Tato pasáž má v sob? hluboký význam pro každého z nás. Pavel nám ?íká: „Nezáleží na tom, jak ubohou p?edstavu o sob? možná máš. Možná si myslíš, že jako k?es?an nejsi na výši. Ale sám Pán ?íká: „Pot?ebuji t?. Nejsi jen významný úd mého t?la. Jsi životn? d?ležitý a nezbytný pro jeho funkci.““
V Matouši 22 vypráví Ježíš podobenství, které zjevuje mnohé o jeho t?le na zemi

Každé z Kristových podobenství obsahuje skrytou Boží pravdu. Tato tajemství byla sdílena Otcem, Synem a Duchem svatým ještě p?ed stvo?ením: „Otevru v podobenstvích ústa svá, vypravovatí budu skryté v?ci od založení sv?ta“ (Matouš 13:35). Ježíš sv?d?í, že tyto skryté pravdy jsou zjeveny jen t?m, kdo si najdou ?as, aby je hledali.

V Matouši 22 ?teme podobenství, o kterém v??ím, že zjevuje mnoho o Kristov? t?le. V n?m B?h nasti?uje své v??né zám?ry v pozvednutí t?la v??ících. Krátce, chce nev?stu pro svého Syna. Tato nev?sta má být spojena s Ježíšem, spojena s ním dohromady jako jedno t?lo. Kristus se stane jejím skute?ným životem, práv? tak jako jejím zdrojem. On bude p?ipojen k ní a ona k n?mu.

Ježíš za?íná své podobenství oznámením: „Podobno jest království nebeské ?lov?ku králi, kterýž u?inil svadbu synu svému. I poslal služebníky své, aby povolali pozvaných na svadbu“ (Matouš 22:1–3). Král v tomto podobenství je jasn? B?h Otec. A syn zde je Kristus.

Vidíme tu Otce, který vysílá Ducha svatého, aby vyhledal nev?stu pro jeho Syna. Nev?stou je pochopiteln? církev Ježíše Krista. A tato nev?sta je tvo?ena mnoha údy. Vlastn? se skládá ze všech osob, kte?í p?ijali pozvání na svatební ve?e?i.

P?esto Ježíš v následujícím verši oznamuje: „a oni necht?li p?ijítí“ (22:3). Mluví o svém vlastním kázání Žid?m. Kristus naléhal na Izrael, aby ho p?ijali, ale odmítli. Písmo ?íká: „Do svého vlastního p?išel, a vlastní jeho nep?ijali ho“ (Jan 1:11).

Tak to král zkouší ještě jednou: „Op?t poslal jiné služebníky, ?ka: Pov?zte pozvaným: Aj, ob?d m?j p?ipravil jsem, volové moji a krmný dobytek zbit jest, a všecko hotovo. Poj?tež na svadbu. Ale oni nedbavše na to, odešli, jiný do vsi své a jiný po kupectví svém. Jiní pak zjímavše služebníky jeho a posm?ch jim u?inivše, zmrdovali“ (Matouš 22:4–6).

Nejenže Židé zabili Ježíše, ale zavraždili i jeho apoštoly, kte?í ho následovali. Tak nám Kristus ?íká: „A uslyšav to král, rozhn?val se; a poslav vojska svá, zhubil vražedníky ty a m?sto jejich zapálil“ (22:7). Ježíš tu mluví prorocky. Pouze za n?kolik desetiletí po jeho smrti vpochodovala do Jeruzaléma ?ímská armáda a zpusťovala svaté m?sto. D?íve v Izraelské historii používal B?h Asýrii, aby trestal sv?j lid. Te? poslal ?ímské generály Vaspiana a Tita, aby vypálili Jeruzalém do základ?. Tak bylo doslova napln?no Ježíšovo proroctví: „Aj, zanechává? se vám d?m váš pustý“ (23:38).

Následující pasáž podobenství obsahuje jádro mého poselství o Kristov? t?le. Ježíš nám ?íká: „Tedy ?ekl služebník?m svým: Svadba zajisté hotova jest, ale ti, kte?í? pozváni byli, nebyli hodni. Protož jd?te na rozcestí, a kteréžkoli naleznete, zovtež na svadbu. I vyšedše služebníci ti na cesty, shromáždili všechny, kteréžkoli našli, zlé i dobré. A napln?na jest svadba hodovníky“ (22:8–10).

Od Kalvárie vychází evangelium k veškerému lidstvu: Žid?m a pohan?m, otrok?m a svobodným, bohatým a chudým, dobrým a špatným stejn?. To je o tom, jak „napln?na jest svadba hodovníky“ (22:10). Prosím, rozum?jte, tato scéna není o svatební ve?e?i Beránka. Tahle oslava se bude konat po Soudu. Ne, tato ve?e?e je hostina p?ijetí. A hosty jsou ti, kdo v?nují pozornost volání, aby p?ijali Krista jako Pána.

P?emýšlej o tom. Podle Ježíše se tato nev?sta skládá ze „všech, kteréžkoli našli, zlé i dobré“ (22:10). Taková skupina zahrnuje kdysi špatné lidi: závislé, alkoholiky, prostitutky, vrahy, hazardní hrá?e, p?ekupníky drog. Ale zahrnuje také kdysi dobré lidi, ty, kte?í kdysi spoléhali na spravedlnost v t?le.

Te? byli všichni zm?n?ni. Vyznali své h?íchy a byli do?ista omyti Kristovou krví. Stejn? jako zástupy zpívají každý týden, i oni sv?d?í: „Uvedl mne na hody, maje za korouhev lásku ke mn?“ (Píse? Šalamounova 2:4).
V Boží hodovní síni se shromáždil velký zástup

Když Ježíš ?íká, že hostina byla „napln?na“ hodovníky, ?ecké slovo, které používá, je ‚pletho‘. Znamená nadchnout, naplnit, ovlivnit. Jinými slovy tito hosté p?edstavují o?išt?né, vykoupené t?lo Kristovo. Byli ovlivn?ni, nadšeni a napln?ni Duchem svatým. A On každého z nich od?l bílým svatebním rouchem.

Domníváme se, že typická svatební hostina trvá n?kolik hodin. V židovské kultu?e za dn? Ježíše mohla taková hostina trvat až sedm dní. Ale u Boha je den jako tisíc let. A v tomto podobenství trvá hostina, kterou tu vidíme, od Kalvárie. Pokra?uje po celá staletí. A neskon?í, dokud se Ženich nevrátí.

Drahý svatý, poznáváš, co to znamená? Každý den je tv?j svatební den. Jako úd Kristova t?la jsi sou?ástí jeho nev?sty. To znamená, že si máš každé ráno, když vstáváš, obléknout bílé svatební roucho. Jestliže je poskvrn?né nebo umazané, máš ho p?inést k jeho Slovu, aby bylo do?ista vyprané. A po celou dobu máš nosit sv?j svatební prsten. Ozna?uje tv?j manželský stav jako zape?et?ný Duchem svatým. Nakonec máš hodovat na chlebu z nebe: Kristu, nebeské man?.

V t?le Kristov? se tato svatební hostina koná každý den. Ale v hodovní síni byl objeven vet?elec. Ježíš pokra?uje v podobenství:

„Tedy všed král, aby pohled?l na hodovníky, uz?el tam ?lov?ka neod?ného rouchem svadebním. I ?ekl jemu: P?íteli, kteraks ty sem všel, nemaje roucha svadebního? A on on?m?l. Tedy ?ekl král služebník?m: Sví?íce ruce jeho i nohy, vezm?te ho, a uvrzte? jej do temností zevnit?ních. Tam? bude plá? a šk?ípení zub?“ (Matouš 22:11–13).

Kdo je tímto mužem v podobenství? Je jasné, že jeho totožnost je vážná v?c kv?li hroznému úd?lu, který bude trp?t. N?kte?í komentáto?i nazna?ují, že tento muž p?edstavuje ty, kdo p?icházejí k Ježíši oble?eni v ?árech své vlastní samospravedlnosti. Je to symbol ubohé, podvedené, rozedrané duše, která je odsouzena pro svou sebejistotu.

Nep?ijímám tuto interpretaci. Možná budeš šokován, až ti ?eknu, kdo, jak já v??ím, je tento ?lov?k. Vodítko nalézám v tom, že ho král oslovil jako „p?ítele“. Ježíš použil to samé slovo k oslovení Jidáše p?edtím, než byl zrazen. Ostatn?, chystal se tohoto ?lov?ka poslat do pekla.

Podle mého názoru je tímto návštěv?níkem sám ?lov?k h?íchu – Satan. Vidím ho v duchu, jak se na hostin? staví na odív oble?en v nádherném, oslnivém purpurovém rouchu své vlastní výroby a ne v p?edeepsaném od?vu. On je skute?ným obrazem pýchy.

Pokud je popsáným ?lov?kem Satan, pro? byl vpušt?n na banket?

Pro? nebyl ?lov?k h?íchu zastaven u dve?í? V??ím, že odpov?? nám dává Zachariáš. Prorok ?íká: „Potom mi ukázal Jozue kn?ze nejvyššího, stojícího p?ed and?lem Hospodinovým, a satana stojícího po pravici jeho, aby se mu protivil. Ale Hospodin ?ekl satanu: Potresciž t? Hospodin, satane, potresciž t?, pravím, Hospodin, kterýž vyvoluje “ (Zachariáš 3:1–2).

Jozue samoz?ejm? p?edstavuje nejvyšší kn?žství, tedy ty, které spasil Jehovah. Pro dnešní v??ící p?edstavuje také t?lo Kristovo, Boží královské kn?žstvo. V Zachariášov? vizi stál Satan vedle Jozue, aby „se mu protivil“. Slovo pro protivit se tu znamená úto?it a obvi?ovat.

Musím p?iznat, že nevím, pro? je Satanovi dovoleno úto?it a obvi?ovat Boží lidi. Ale vím, co B?h ?íká, že se stane našemu nep?íteli: „Svržen jest žalobník brat?í našich, kterýž žaloval na n? p?ed oblí?ejem Boha našeho dnem i nocí“ (Zjevení 12:10). Jednoho dne Pán sváže ?ábla a uvrhne ho do v??ného v?zení.

Ale to se ješt? nestalo. Satan ví, že jeho ?as je krátký. Tak p?ichází proti t?lu Kristovu s velkým hn?vem. Opravdu, jeho útoky se vyzna?ují sm?lostí a drzostí jako nikdy p?edtím. Pro?? On ví, že nejv?tší hrozbu pro n?j p?edstavuje t?lo krví o?išt?ných v??ících, které krá?í v jednot?. A v t?chto posledních dnech Duch svatý provádí pozoruhodné dílo, když pozvedá a spojuje dohromady svaté na celém sv?t?.

Tito zasv?cení slu?ebníci stojí spole?n? jako jedno t?lo. Milují se navzájem, modlí se jeden za druhého, slouží zran?ným a zavra?ženým mezi sebou. A také stojí spole?n? ve válce. Oni opravdu bojují s nep?ítelem, svazují jeho království, vymítají mocnosti, p?ebírají autoritu nad pekelnými silami.

Vidíme tuto armádu posledních dn? v Ježíšov? podobenství, spojenou v celek na svatební hostin?. Tito krví o?išt?ní bojovníci jsou shromážd?ni u Kristova hodovního stolu, kde se posilují p?i hostin? jeho chlebem. A všichni mají jediný cíl: Být úpln? p?ipraveni setkat se s Ženichem, až p?ijde.

V?bec bychom nem?li být p?ekvapeni, že se Satan vet?el do Božího domu. Je to jeho poslední šance pokusit se zni?it, rozklížit Kristovo rostoucí, dozrávající a dospívající t?lo. Tak vniknul na svatební slavnost, rozb?snil se a hledá zni?it každého, koho m?že. A je p?esv?d?en, že nejlepší zp?sob, jak toho dosáhnout, je oklamat Boží vyvolené.

Jak se do toho ?ábel pouští? D?lá to, co d?lal vždy už od Kalvárie: Lže ti. Obvi?uje t?. Vkládá do tvé mysli pochybnosti a strachy. P?edstavuji si tuto purpurov? od?nou postavu, jak hopsá kolem stolu a vyhledává každého hosta, aby ho oklamal. Zasazuje do nich pochybnosti a strachy, lstiv? je obvi?uje a pokouší se pot?ísnit jejich bílá roucha.

?lov?k h?íchu se zam??uje zvlášt? na jistý druh v??ících

V??ím, že k Satanov? strategii nacházíme klí? ve 3. kapitole Genesis. ?áblovi se práv? poda?ilo svést Evu. Te? mu B?h ?íká: „Nad to, nep?átelství položí mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono pot?e tob? hlavu, a ty pot?eš jemu patu“ (Genesis 3:15).

Semeno ženy, o kterém se tu mluví, je Ježíš. Jinými slovy: Mesiáš povstane z lidského rodu. A B?h prorokoval jeho vít?zné dílo na k?íži. Na Kalvárii Kristus rozdrtí nohou Satanovi hlavu.

P?esto Hospodin také prorokoval, že Satan pohmoždí Kristovu patu. Co to p?esn? znamená? Jako údy Ježíšova t?la jsme jeho semeno. Samoz?ejm?, že n?jaké z t?chto semen tvo?í patu v Kristov? t?le. Koho se to týká?

Dostali jsme dv? stopy (vodítka). Zaprvé, pata je ?ást nohy. Víme, že hlavní úlohou nohy je stát nebo chodit. Tudiž v??ím, že nohy v Kristov? t?le jsou tvo?eny t?mi v??íci, kte?í vystupují jako sv?dci pro Ježíše. Tyto údy jsou také zodpov?dní za chození pod vedením Ducha svatého. Všimni si, že tyto ?innosti mají podp?rné úlohy. Jsou v?tšinou skryté a nevid?né, zatímco ostatní ?ásti t?la budí pozornost. Z t?chto hledisek jsou nohy p?íkladem pro ostatní údy Kristova t?la.

Ale noha je také jednou z nejcitliv?jších ?ástí t?la. V?tšinu ?asu je schovaná, pro ochranu. Z tohoto hlediska se hebrejský význam „pohmoždit“ stává výmluvným. Znamená obelstít, podvést nebo lhát v o?ekávání, že ud?lá chybu, bude nachytán p?i lži. Jednoduše ?e?eno, v??ím, že se Satan zam??uje na ty údy Kristova t?la, které jsou citlivé a snadno zranitelné.

Pravd?podobn? znáš takové k?es?any. Milují Ježíše celým svým srdcem. Ale ?asto si myslí, že nedosahují takové úrovn?, která se od nich o?ekává. Zoufale touží pot?šit Boha, ale jsou p?esv?d?eni, že to nikdy nedokážou. Nepochybují o N?m, ale o sob?. A snadno upadnou pod odsouzení, cítí se nehodní, nežádoucí, necht?ní a k nepoužití.

?ábel to o nich ví, protože jeho knížectva sledovala jejich životy. Takže te?, když Satan vstupuje do Královny hodovní sín?, je zcela p?ipraven zaúto?it. Obchází st?l kolem dokola, šeptá jim do uší obvin?ní. Jeho cíl? P?esv?d?it svaté s citlivým srdcem, aby to vzdali. Chce je vid?t, jak odkládají své svatební roucho a opoušt?jí hostinu v naprostém zoufalství.

Musím se t? zeptat: Je Satan stáje ještě u tvého stolu? Slyšíš hlas, který ti šeptá:

- „Vypadáš tak ?ist? a svat?. Ale tvé srdce je ?erné od h?íchu. Selhal jsi Bohu. Jsi neužite?ný pokrytec.“
- „Ostatní k?es?ané t? nerespektují, protože nejsi obdarován. Dost si t? neváží. Nikdo t? nemá rád.“
- „Tenhle tv?j starý h?ích t? dostane. Budeš v nemilosti u Boha i jeho lidu. A s tvým dobrým jménem bude konec.“
- „M?žeš zapomenout na všechna zaslíbení, o kterých si myslíš, že ti je ?ekl B?h. Oklamal jsem t?. Byl to m?j hlas, který jsi slyšel.“

- „B?h je na tebe naštvaný. Proto nejsou tvé modlitby zodpov?zené. P?íliš ?asto jsi zh?ešil.“
- „P?ijdeš o své zam?stnání. Skon?íš úpln? chudý.“
- „Nedokážeš to. Než bude po všem, padneš.“

Dnem i noci slyšíš tato obvi?ování. ?íkám ti, Satan t? jenom chce odtáhnout od hodovního stolu. Potom t? m?že trápit, nechá t? vyhladov?t naprostým nedostatkem Kristovy výživy. Chce t? izolovat, aby mohl otrávit tvého ducha. Snaží se t? p?esv?dit: „Nedosáhneš toho. Nemá smysl v tom pokračovat. Nikdy nebudeš údem Kristova svatého t?la.“ Pravda je, Satan ví, že jeho nejv?tším nep?itelem je sjednocené t?lo v??ících. Je si v?dom Ježíšova slibu, že kde se sejdou dva nebo t?i, Otec s radostí vyhová jejich prosbám. Proto se nás rozhodl odst?elovat jednoho po druhém.

Král v tomto podobenství vidí všechno, co ?lov?k h?íchu d?lá

Král nakonec konfrontuje tohoto ?lov?ka, ?íká: „Jak ses sem dostal bez svatebního roucha?“ V podstat? ?íká: „Co si myslíš, že tu budeš d?lat, soužit m?j lid? Myslel sis, že to nevidím? V??il jsi, že s tebou nebudu jednat?“

Od první lži, kterou ti Satan našeptal, sledoval B?h každou jeho akci. A ?inil kroky, aby ho uml?el. Písmo ?íká, že král zp?sobil, že nepozvaný ?lov?k on?m?l (viz Matouš 22:12). B?h ?ikal: „Žádné další obvi?ování v mé hodovní síni, Satane. Žádné další tvé lži k mému lidu.“ Potom král p?íkázal svým služebník?m: „Svažte ho a uvrhn?te ho do tmy (do pekla).“

Nakonec je toto podobenství uzav?eno t?mito slovy krále: „Nebo mnoho jest povolanych, ale málo vyvolených“ (22:14). P?edstavuji si, jak se B?h rozhlíží po hodovní síni a prohlašuje: „Po mnoho let jsem skrze své apoštoly volal k Izraeli. Ale necht?li slyšet. A te? tito hosté zde v mém dom? odpov?d?li na mé volání. ?íkám vám, oni jsou moji vyvolení. A já Satanovi nedovolím, aby kohokoliv od?íznul z mého t?la.“

Víme, že ?ábel ješt? nebyl uvržen do v??ného v?zení. P?esto, když hodujeme u banketního stolu a o?ekáváme na p?íchod Ženicha, dostáváme p?íkaz. Král nám ?ekl, abychom svázali ?ábla a vyhnali ho z hodovní sín?. Krátce, máme se vzbou?it, povstat a u?init vážná opat?ení proti Satanovým útok?m na Kristovo t?lo.

Je p?ekvapující, že mnoho k?es?an? tento p?íkaz ignoruje. Kdykoli vidíme citlivého k?es?ana v bolesti, myslíme si: „Poskytnu mu út?chu. Chci být naslouchajícím uchem.“ Nebo: „Mohu obstarat n?jakou pomoc. P?inesu mu jídlo, nebo nabídnu finan?ní pomoc.“ Tohle jsou opravdu skutky zbožné lásky. Ale ?asto nesta?í.

Jestliže víme, že Satan promlouvá lži do n??ího života, vyžaduje se od nás mnohem víc než jen naslouchat nebo nabídnout radu. Máme se shromáždit spolu s dalšími v??íci a p?evzít autoritu nad nep?itelem. Ježíš nám ?íká, že n?které druhy démonického útlatku „nevychází, jediné skrze modlitbu a p?st“ (Matouš 17:21). Takže p?stem a modlitbou máme svázat nep?ítele. A máme ho vyhnat z mysli, duše a okolností našeho bližního v??íciho.

Strávil jsem mnoho hodin, kdy jsem se pokoušel poradit sklí?eným v??íci, kte?í byli v koncích ze svých potíží. Poznal jsem, že nad nimi stojí Satan a p?esv?duje je o svých lžích. Nyní, když vidím, jak ?ábel pracuje ješt? na dalším citlivém svatém, povstane ve mn? svatý hn?v. A jsem si v?dom, že musím ud?lat to, k ?emu je povolán každý pravý služebník v t?le, aby to d?lal: svázat Satanovi ruce a nohy ve jménu Ježíše a uvrhnout ho do zevn?jší temnoty.

Žiješ pod mra?nem zoufalství? Znáš bratra nebo sestru, kte?í jsou deprimovaní, skleslí, naslouchají Satanovým obvi?ováním? Naléhám na tebe, vyhledej modlící se v??íci v Kristov? t?le. Jdi k t?m, kdo opravdu znají Boží srdce. A? ozna?í lži nep?ítele za to, co skute?n? jsou.

Písmo ?íká, že když je jeden z nás zran?ný, všichni jsme zran?ní. Proto je naprosto životn? d?ležit?é, abychom se spolu shromážдили ve jménu Ježíše kv?li ostatním. Jsme povoláni, abychom v autorit? našeho Spasitele svázali nep?ítele a vyhnali ho z života každého dalšího. Potom budeme schopni uv?znit každou myšlenku do poslušnosti Kristu. To je skute?ná práce Kristova t?la.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2184/>